

תת"ע 9061/10/16 - מדינת ישראל נגד אבו חמיד סולימאן

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

תת"ע 9061-10-16 מדינת ישראל נ' אבו חמיד
תיק חיצוני: 90506538462

בפני	כב' השופט הבכיר, אלון אופיר
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	אבו חמיד סולימאן

החלטה

החלטה זו תינתן לבקשת ב"כ המבקש מבלי להמתין עוד לעמדה של המדינה.

בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהעדר הנאשם. הנאשם זומן למשפטו כדין באופן בו זימון למשפטו נמסר לו בביתו לקרוב משפחתו הגר עימו (אחיו לפי אישור המסירה הסרוק).

על ענייננו חלה הוראת סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב],

בית המשפט העליון קבע הלכה ברורה ביחס לכללים בהם יידרש בית המשפט לבקשה לביטול פסק דין שניתן בהעדר (ראה ההלכה בע"פ 4808/08 מדינת ישראל נגד שרון מנחם - להלן "פרשת מנחם").

בפרשת מנחם הפנה בית המשפט העליון להלכה ותיקה אחרת שהתקבלה ברע"פ 9142/01 איטליא נגד מדינת ישראל שם נקבע כי כדי שיבוטל פסק דין הנובע ממשפט אליו לא התייצב נאשם שזומן כדין יהיה על המבקש להראות טעם ממשי אשר מנע ממנו את היכולת להתייצב או להגיש בקשת דחייה מנומקת מבעוד מועד לחליפין עליו להראות כי נגרם לו עיוות דין כתוצאה מהחלטת בית המשפט.

בית המשפט המחוזי בבאר-שבע חזר על הלכות אלו בע"פ 5135/08 אלאפיניש סלים נגד מדינת ישראל בהחלטה מנומקת ומנחה המדברת בעד עצמה.

במקרה שבפני המבקש לא העלה כל נימוק ממשי המצדיק את אי התייצבותו למשפט.

הטענה לפיה אין המדובר באישור מסירה כדין אינה נתמכת בכל ראיה ממשית ואין כל הסבר לשיהוי הרב שבהגשת בקשה זו, קל וחומר כאשר גזר הדין הומצא למבקש, הוא הגיש בעבר בקשה דומה ובסופו של יום לא התייצב כלל לדיון

שנקבע לו ביחס לבקשתו.

הסבריו של המבקש לאי התייצבותו (לא למשפט ולא לבקשה לביטול פסק הדין) אינם מצדיקים את ביטול ההליך שהתקיים בהתאם לחוק בהעדרו.

לא מצאתי כל עיוות דין ביחס להרשעה או ביחס לעונש אשר נגזר על המבקש אל מול חומרת העבירה שיוחסה לו.

המבקש לא הראה בכל דרך ממשית כי העבירה לא בוצעה על ידו או כי ענישתו חורגת ממתחם הענישה הנוהג. צרוף תצהיר "סתמי" של אדם אחר לפיו זוכר אותו אדם כי הוא אשר ביצע עבירה נתונה בשנת 2016 בעוד התצהיר ניתן על ידו יותר משנה לאחר ביצוע העבירה לכאורה על ידו, אינו ראייה המצדיקה את הסבת הדוח ע"ש אדם אחר, כמעט ארבע וחצי שנים לאחר האירוע עצמו.

המהירות בה נהג המבקש חורגת ב-65 קמ"ש מהמהירות המותרת במקום, ולחובתו (בשנת 2017) 29 הרשעות קודמות. בנסיבות אלה, ענישתו מידתית ואין הצדקה לכל שינוי בה.

בנסיבות המתוארות לעיל, אני מחליט לדחות את הבקשה.

עיכוב הביצוע שניתן בטל.

על המבקש להפקיד רישונו מידית במזכירות בית המשפט לצורך מניית פסילתו.

ניתנה היום, י"ד כסלו תשפ"א, 30 נובמבר 2020, בהעדר הצדדים.